سخن اول

ندا گرگین

چند ماه از فعالیت دوره جدید نسل پویا گذشت، اگر به یاد داشته باشید گفتیم که آمده‌ایم با کمی تغییرات و می‌خواهیم نسل جدیدی از پویایی‌ها را تازه کنیم. تلاش و اراده را در برنامه‌ی کاری خود قرار دادیم و آماده‌ی هر گونه پیشنهاد و انتقاد شدیم و از همان آغاز توانایی‌های نسل پویا را در معرض دید قرار دادیم.

در این چند ماه فعالیت، با وجود سختی‌های زیادی که پیش رو داشتیم، روحیه مشارکت و همکاری بین شورای مرکزی بیش از پیش افزایش یافت و شاید یکی از عوامل مهم پیشرفت و موفقیت ما همین هماهنگی بین اعضای شورای مرکزی بود. خلاصه‌ی کلام این که، ما هم به نوبه‌ی خود در تلاشیم تا خواسته‌های شما را در جهت هر چه بهتر شدن صفحه، همایش‌ها و برنامه‌های دیگر انجمن برآورده کنیم. شاید مهم نباشد که کی شروع کنیم، اما مهم است که به اهمیت جوانان و خواسته‌هایشان واقف شویم و به این باور برسیم که یک جامعه‌ی سالم و موفق از مجموعه خانواده‌های سالم و موفق تشکیل شده است و همیشه به یاد داشته باشیم که خانواده نقش محوری و مهمی در تربیت و جایگاه جوان دارد. آرزویمان این است که راه رسیدن به یک جامعه‌ی سالم‌تر و پویاتر را با اختصاص بخشی از مطالب خود به خانواده‌ها بیش از پیش فراهم کنیم.

شورای مرکزی از روز اول و تا روزی که قرار است باشد، همچنان به رسالت خود در جهت پیشبرد اهداف انجمن می‌کوشد و باز هم می‌گوییم، این اهداف زمانی کارساز هستند که با نقطه نظرات و انتقادهای سازنده خود ما را دلگرم نمایید. همچنین، از نسل پویایی‌ها و جوانان شهرمان (که همه را نسل پویایی می‌دانیم) دعوت می‌کنیم با مراجعه به وبلاگ نسل پویا مطالب و مشکلات خود را به پست الکترونیکی انجمن ارسال نمایند.

شاید از این رهگذر، بتوانیم قدمی نیز در حل آن مشکلات برداریم. اینک، که فضایی در دنیای مجازی و مطبوعات به شما اختصاص داده شده است بیهوده و بی‌توجه از کنار آن نگذرید و با مغتنم شمردن فرصت‌ها محیطی بهتر برای خود و آیندگان فراهم کنید. در طی فعالیت و شکل گیری انجمن افراد زیادی آمده و رفته‌اند، اما چیزی که به جا مانده است رسیدن به این حقیقت می‌باشد که هیچکس به تنهایی نمی‌تواند باری از دوش جامعه بردارد، بخصوص مسایل مربوط به جوانان که نیاز به مشاوره و فعالیت‌های مشارکتی دارد، نام‌ها رفته‌اند و کارنامه‌ها بر جای مانده‌اند و نسل پویا همچنان منتظر ورودی‌های جدید خود می‌باشد تا دوره‌های بعدی را پربارتر ادامه دهد.

ما ادعا نمی‌کنیم که بهترینیم، اما خرسندیم که بهترین‌ها ما را برگزیده‌اند.

برنامه درسی یک دانشجوی موفق

از آنجایی که به عنوان یک دانشجو کارهای زیادی دارید و از نظر زمان در مضیقه هستید، لازم است برای فعالیت‌های خود یک برنامه کار داشته باشید. این نوع برنامه کمک می‌کند تا از پیش کارها را منظم کنید و به موقع هر کاری را انجام دهید و از نگرانی‌های بی‌موقع شما کاسته شود.

براساس کارهای مربوط به هر موضوع درسی وقت کار و تفریح خود را مشخص کنید. برای هر موضوع به خصوص حداقل از یک هفته قبل به مطالعه بپردازید.

در این مورد پیشنهادهای زیر را به کار بندید:

۱- برنامه مطالعه خود را با دیدی واقع بینانه طرح ریزی کنید؛ مقدار زیادی کار برای یک مدت محدود در نظر نگیرید.

۲ - کارهای فوق العاده را هم منظور کنید؛ گاهی کارهای غیر منتظره و عوامل دیگری پیش می‌آیند که ممکن است برنامه کار شما را به هم بزنند، برای این کارها وقت لازم را پیش بینی کنید. این نشان می‌دهد که برنامه شما انعطاف دارد. اگر هم بر طبق برنامه پیش رفتید و وقت کم نیاوردید، به عنوان پاداش به خود، به یک تفریح (فعالیت مورد علاقه و لذت بخش) بپردازید.

۳ - وقت خود را تقسیم کنید؛ کارهای سنگین را برای ساعت‌هایی که بهتر می‌توانید کار کنید، اختصاص دهید و ساعت‌های غیر تولیدی خود را برای کارهای آسان بگذارید.

۵ - در صورت امکان مطالب مشابه را با هم نخوانید؛ خواندن مطالب مشابه با یکدیگر اشتباه می‌شوند و در کار شما مزاحمت ایجاد می‌کنند.

تخمین زدن زمان یکی از عوامل موثر در تدارک دیدن یک برنامه موثر است. اگر چه تخمین زدن زمانی که یک مطلب خواندنی وقت می‌گیرد در ابتدا مشکل به نظر می‌رسد، بعد از قدری تمرین خواهید دید که آنقدرها هم کار مشکلی نیست. برای این منظور به طور واقع بینانه زمان را تخمین بزنید و سعی کنید از آن پا فراتر ننهید. اگر مدتی تخمین زدن را تمرین کنید، به زودی قادر خواهید بود تا این کار را به دقت و صحت انجام دهید.

۶ - زمان مطالعه خود را برحسب ساعت، تقسیم بندی کنید؛ برای غالب دانشجویان، این تقسیم بندی ساعتی یک تقسیم بندی مناسب است. بعد از یک ساعت مطالعه، کارایی کاهش می‌یابد.

در طول مطالعه یک مطلب، از هر نیم ساعت، ۵ دقیقه نفس عمیق همراه با قدم زدن در اتاق مفید خواهد بود. بعد از تمام شدن یک مطلب یا فصل معین و قبل از رفتن به سراغ درس دیگر، ۲۰ تا ۳۰ دقیقه استراحت (قدم زدن در حیاط، خوردن چایی یا میوه، انجام حرکت‌های کششی و تنفس عمیق) بسیار مفید خواهد بود.

هرگز برای چندین ساعت مداوم برای رفع خستگی مطالعه نکنید. عمل کردن به برنامه ریزی هم فقط به تلاش و اراده شما بستگی دارد. برای این کار می‌توانید از یک جدول برنامه ریزی مدون که زمان تشکیل کلاس‌ها، ساعت‌های آزاد، نام مواد درسی و روزهای یک هفته را شامل می‌شود، استفاده کنید. در هنگام مطالعه سعی کنید خودآموزی داشته باشید. در خودتان علاقه ایجاد کنید، در مورد مطلب مورد مطالعه اظهار نظر نمایید، مطالب دشوار و نامشخص را تعیین و کیفیت مطلب خواندنی را ارزشیابی کنید.

از خودتان سئوال کنید و مطلب را با زبان خودتان برای خودتان شرح دهید.

ضمیمه روزنامه اطلاعات، شماره ۲۴۳۶۸

از پذیرفته شدگان اوزی امسال دانشگاه‌ها در مقاطع کاردانی دولتی، کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری دعوت می‌شود برای شرکت در مراسم تجلیل از راه یافتگان دانشگاه که انجمن نسل پویای پارس برگزار می‌کند، پاکتی حاوی مشخصات زیر به دفتر عصر اوز تحویل دهند یا به نشانی الکترونیکی انجمن ارسال نمایند. مهلت تحویل مشخصات تا ۲۹ بهمنی‌باشد، لطفا برای کمک به برگزاری هر چه بهتر این مراسم نسبت به تحویل پیش از موعد اسامی اقدام فرمایید:

نام و نام خانوادگی، نام پدر، رشته، شهر و دانشگاه محل قبولی (آزاد یا دولتی)، کپی قسمت رتبه آزمون (برای کاردانی و کارشناسی) و شماره تماس.

خود باوری؛ پویایی؛ کار آمدی

درآستانه دورقمی شدن سال انتشار عصر اوز هستیم. عصر اوز با اهدافی مانند: وحدت، خودباوری و اطلاع رسانی پا به عرصه گذاشت و یک سال پس از فعالیت خود امید آفرینی را به اهداف خود افزود. اگر منصفانه به این کار فرهنگی ۹ ساله بپردازیم می توان به نقاط قوت و ضعفی اشاره کرد که در این مقاله نمی‌گنجد. اما اگر با دید جامع تر به اهداف عصر اوز بنگریم می توان به انتخاب هوشمندانه این اهداف پی‌برد؛ زیرا در صورت تحقق این اهداف توسعه همه جانبه دور از دسترس نخواهد بود.

نگارنده معتقد است گرچه عصر اوز و شورای سرپرستی آن به دلیل مواردی مانند: عدم اهمیت به آموزش (به عنوان یکی از ارکان حرفه روزنامه نگاری)، نداشتن خبرنگار، اشتغال به کار اعضای آن در سایر موسسه ها و تبعات ناشی از آن و نبود عزم عمومی در کار حرفه ای و... مدتی است که حرکتی افقی دارد؛ اما بدنه و کمیته های تحت پوشش آن با مشارکت فعال خود در جلسه ها و فعالیت های مربوط به خود، علاوه بر عینی نمودن روحیه خودباوری، فعالیت های چشمگیری داشته اند و هر سال چهره ها و فعالیت های جدیدی را نمایان می سازند که امیدواری را به جامعه تزریق می کند. انتخابات کمیته های نیمکت و نسل پویا و انتخاب اعضای جدید شورای مرکزی این کمیته ها، برگزاری نمایشگاه نیمکت، جشنواره نسل های پویا، طرح سلام کتاب و برگزاری مراسم هفته کتاب و کتاب خوانی کمیته‌ی بانو، نمونه ای از این فعالیت‌ها است که نشان از پویایی و خودباوری بدنه عصر اوز دارد زیرا با ابتکار خود و فعالیت مستقل و اعتماد به نفس قابل و صفی در این فعالیت ها گام برداشته‌اند. فعالیت هایی که کسی منکر بی نقص بودن آن ها نیست اما نشان از این دارد که نوجوانان، جوانان و بانوان شهر به خودباوری (به عنوان یکی از اهداف عصر اوز) رسیده اند و نشان داده اند که اگر به آنان اعتماد کنیم و مسئولیت ها را به آنان بسپاریم به خوبی از عهده آن بر خواهند آمد و این دستاورد کوچکی نیست.

گویا نسل پویا درنظر دارد درسال جاری نیز راه اسلاف خود را ادامه دهد و از راه یافتگان دانشگاه‌ها تجلیل کند. باتوجه به تغییر شرایط در طی ۷ سال گذشته و افزایش دانشگاه ها و احتمال قبولی بیشتر دانش آموزان در یکی از مراکز دانشگاهی از یک سو و ضرورت حفظ پویایی انجمن نسل پویای پارس از سوی دیگر پیشنهاداتی در این مورد مطرح می گردد:

۱ - تجلیل از راه یافتگان دانشگاه ها اقدامی پسندیده است اما پیش نیاز آن تلاش برای ارتقای سطح علمی دانش آموزان و امکان رقابت آنان در کنکور و کسب رتبه های بهتر در کنکور می‌باشد. این واقعیت را نمی توان کتمان کرد که در سال های اخیر رتبه های دانش آموزان شهر اوز در کنکور قابل دفاع نبوده است. بر این اساس، برگزاری سمینار کارشناسی در کنار مراسم به منظور بررسی این امر و یافتن راه کاری تخصصی در جهت افزایش توان علمی دانش آموزان و امکان رقابت مؤثرتر در کنکور و دست یابی به رتبه های دو رقمی و سه رقمی از مواردی است که این فعالیت ها را کارآمدتر می سازد و کمک موثری به دانش آموزان، خانواده ها و شهر خواهد کرد.

۲ - تفکیک دانشجویان مقاطع دکترا و کارشناسی ارشد از سایر دانشجویان و تجلیل شایسته از آنان از مواردی است که علاوه بر اهمیت دادن به علم و دانش به سخت کوشان بها داده خواهد شد. ضمنا به

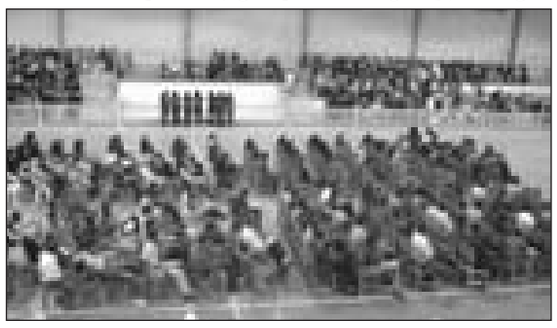

نظر می رسد اگر کسانی که حائز رتبه های بهتر شده و در دانشگاه ها و رشته های معتبرتر پذیرفته شده اند در اولویت تجلیل قرار گیرند به اهداف تجلیل از دانشجویان نزدیک تر باشد.

۳ - تجربه مراسم مختلف و برگزاری این مراسم در سال های گذشته نشان داده است که طولانی شدن برنامه ملال آور بوده و از جمع حضار می کاهد بر این اساس پیشنهاد می شود به قرائت نام دانشجویان و دانشگاه و رشته آنان اکتفا شده و اصراری به حضور تمامی دانشجویان بر روی صحنه نباشد.

ابراهیم احمدی

تیزهوشان

یکی از مشکلات بارز در حوزه فعالیت آموزشی امروز شهر اوز، عدم توجه به تاسیس مدرسه تیزهوشان برای دانش آموزان نخبه و خلاق می‌باشد. در حال حاضر، بسیاری از امکانات موجود در مدارس پاسخگوی نیازهای این قشر خاص از دانش آموزان نیست و با وجود تمهیداتی که خیران و اداره آموزش و پرورش برای رفع این مشکلات می‌اندیشند، باز شاهد نارضایتی‌هایی در بین والدین و دانش آموزان هستیم. تاسیس مدرسه تیزهوشان در شهر اوز باعث می‌شود والدین فرزندان خود را برای تحصیل در این نوع مدارس به شهرهای دیگر نفرستند و در این آمد و رفت‌ها خطرهای بین جاده‌ای آنان را تهدید نکند. همچنین، خود آنان نیز مجبور نمی‌شوند به خاطر رفاه حال فرزندانشان نقل مکان کنند و سختی‌های دیگری را به خاطر پیشرفت و ترقی آنان تحمل نمایند. خوشبختانه ما در شهرمان دبیران و اساتید بومی و غیر بومی مجرب و ماهری داریم که باید از دانش آنان برای ارتقاء سطح کیفیت آموزش و پرورش، نهایت استفاده را کرد تا بتوانیم با کمک یکدیگر فرهنگ و درک جامعه را بالاتر ببریم. مشکل دیگر در زمینه مذکور این است که خیران محترم فقط و فقط به فکر ساخت مدارس عادی هستند، این در حالی است که بعضی از این مدارس اکنون بدون استفاده و خالی باقی مانده‌اند و برخی دیگر نیز با ۱۲۰ الی ۳۰ نفر دانش آموز اداره می‌شوند. البته، با وجود این همه مدرسه فعال و نیمه فعال در اوز بهتر است حداقل یکی از آنها را به مدرسه تیزهوشان تبدیل کرد و مجوز شروع به کار آن را با عنایت ویژه مسئولان امر صادر نمود.

عدم وجود یک مدرسه پربار تیزهوشان در اوز عامل بوجود آمدن مشکلات دیگری هم هست که یکی از این مشکلات، افت تحصیلی و پایین آمدن سطح سواد در بین نوجوانان و جوانان می‌باشد و تمایل آنان به ادامه تحصیل یا ورود به دانشگاه و انگیزه کسب رتبه‌های بالا را کاهش می‌دهد. هنگامی که آنان چنین وضعیتی را مشاهده می‌کنند طبیعی است که دیگر سراغ فراگیری علم نمی‌روند و از پیگیری آن دلسرد می‌شوند.

این امر از یک سو باعث می‌شود بسیاری از جوانان برای کار و امرار معاش با وجود حقوقی ناچیز عازم شهرهای دیگر شوند و یا به کشورهای حوزه خلیج فارس مهاجرت کنند؛ تعدادی هم بیکار و کماکان دست به جیب در خیابان‌ها بگردند که خود باعث افزایش فساد و نارضایتی عمومی می‌گردد و از سوی دیگر باعث می‌شود تعداد افراد تحصیل کرده و پذیرفته شده در کنکور و موسسات آموزش عالی نیز تقریبا به نصف کاهش یابد و این یعنی آغاز دوره افول برای شهری که مدعی فرهنگ چند صد ساله است و برای شهرستان شدن می‌کوشد.

این امر به همگان ثابت شده است که بسیاری از دانش آموزان اوزی می‌خواهند و می‌توانند برترین و بهترین باشند و البته این آرزو را هم دارند که در مدرسه تیزهوشان شهر خودشان ادامه تحصیل دهند و از مدیریت کاملا بومی برخوردار باشند. سطح یادگیری افراد تیزهوش با سایر افراد متفاوت است و این تفاوت سطح،

بی مدرسه

در بسیاری از موارد مشکلاتی را به وجود می‌آورد که بسیاری از معلمان و فعالان امر آموزش از آن آگاهند. تعداد این افراد هم اندک نیست و بسیاری از دانش آموزان متوسط با تلاش بیشتر، خود را به این عده می‌رسانند و مثل آنان تمایل به برخورداری از امکانات بیشتر، برنامه‌های پیشرفت تحصیلی، کلاس‌های پربارتر و دبیران با انگیزه دارند. پس، با اندکی تامل می‌توان تعداد متقاضیان حضور در این مدارس را تخمین زد و به جای اینکه شاهد حضور آنان در شهرهای دیگر و با مشکلات پیش روی دیگر باشیم راهی برای آرامش خاطر آنان و خانواده‌هایشان بیابیم و مانع رکود جامعه فرهنگی و مهاجرت افراد تحصیلکرده شویم. در نهایت با کلی خوش بینی، امید بر این است که همه دانش آموزان دست در دست هم بدهند تا با همکاری خیران و مسئولان ذی ربط مدرسه‌ای پربار و با کیفیت در شهر اوز داشته باشیم و همچنین امیدواریم جواب مثبتی از این جریان پر حاشیه بشنویم تا پس از کش و قوس‌های فراوان این امر تحقق یابد و در آینده بلکه ما هم شدیم یکی از اساتید مجرب آن مدرسه...!

امیر مزعی

استفاده دوباره از زباله‌ها

از آنجا که مسئله تولید و بازیافت زباله از اهمیت زیادی برخوردار است و بسیاری از کشورهای جهان به نحوی با آن درگیرند، فرهنگ سازی‌هایی برای جلوگیری از بحرانی شدن این فرایند ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به امکانات محدود شهر، در بسیاری از مواقع سطل‌ها و جعبه‌های زباله پاسخگو نیستند و وقتی اصرار ما برای ریختن زباله‌ها در محل‌های مشخص (به دلیل پر شدن آنها) غیرمنطقی به نظر می‌رسد باید به دنبال راهکارهای مناسبی برای جلوگیری از افزایش زباله‌های شهری باشیم تا جوی‌های آب را هم فدای بی‌توجهی خودمان و آلودگی آب‌های زیرزمینی نکنیم. بنابراین، تلاش می‌شود مطالب و تجربه‌های موجود برای مقابله با آن را در شماره‌های مختلف به شما خوانندگان گرامی ارائه کنیم:

استفاده دوباره از اجناس روش مهم دیگری برای به حداقل رساندن زباله‌ها است. این کار در انرژی و منابع مورد نیاز برای ساخت اجناس جدید و هم‌چنین در هزینه هایتان صرفه جویی می‌کند. پیشنهادهایی برای استفاده دوباره از کاغذ:

- بعد از این‌که طراحی‌ها و نقاشی‌های کودکان برای مدتی به نمایش گذاشته شد، از آنها می‌توان برای پیچیدن هدایا استفاده کرد (این کار، هدیه را هم استثنایی می‌کند).
- کاغذهای A۴ دور ریخته شده را می‌توان برید و با چسباندن آنها به یکدیگر، دسته کاغذ یادداشت درست کرد.
- از پاکت‌هایی که به صورت پستی دریافت می‌کنید یک‌بار دیگر با چسباندن برچسب نشانی جدید بر روی نشانی قبلی استفاده کنید. پاکت‌های قدیمی را می‌توان برای نوشته‌های شتاب زده فهرست خرید، کارهای روزمره و یادداشت‌ها هم به کار برد.
- پاکت‌هایی را که قابلیت مهر و موم شدن دوباره دارند می‌توان چندین بار استفاده کرد.
- کاغذ دیواری‌های لوله‌ای قدیمی را می‌توان برای طراحی‌های کودکان به کار برد.
- جعبه‌های مقوایی را، به جای کیسه‌های پلاستیکی، می‌توان به منظور جمع‌آوری کاغذ برای بازیافت استفاده کرد (حتی جعبه‌های غله صبحانه مناسب هستند).

ترجمه: پروانه پدرام

http://www.sustainability.govt.nz/rubbish/reusing-rubbish

از گل نسای فضایی به سیاره چیستان

مردم سیاره زمین عادت‌های عجیب و غریب زیادی دارند که هر کدام از آن عادت‌ها را می‌توان سوژه‌ی یکی از گزارش‌های ارسالی به سیاره خودمان قرار داد. مثلا همین مدرسه رفتن، بچه‌ها را کله سحر از خواب

بیدار می‌کنند تا برای درس خواندن به جایی که مدرسه می‌نامند بروند. طفلکی بچه‌ها، با دست و صورت نشسته، شکم گرسنه، دکمه‌های جا به جا بسته شده، لباس‌های وارونه و بند کفش نبسته در سرما و گرما باید دنبال سرویس بدوند تا در جا خالی‌های باقی مانده جایی برای نشستن پیدا کنند. عجب دردسرهایی که این زمینی‌ها به خود نمی‌دهند. این که تازه اولش است و چندان ربطی به صفحه نسل پویای سیاره خودمان ندارد.

برویم سر اصل مطلب که دانشگاه رفتن می‌باشد. تحصیلات مقدماتی و دبیرستانی که تمام شد نوبت به خودکشی و خودخوری برای قبولی در کنکور و رفتن به جایی به نام دانشگاه حالا هر نا کجا آبادی که شد می‌رسد. این هم یکی از آن سختی‌هایی است که زمینی‌ها برای اینکه بین فامیل‌هایشان پز بدهند باید تحمل کنند یک ضرب المثل هم دارند که می‌گوید: تا رنج نبری گنج نبری. بگذریم از اینکه برای قبول شدن باید هزینه‌های زیادی پرداخت کرد بخصوص اگر ضریب هوشی پشت کنکوری منفی یک عدد باشد. این پول‌ها آنقدر هنگفت‌اند که با نصفشان می‌توان سیاره‌های اطراف چیستان را معامله کرد.

دانشگاه رفتن کلاس زیادی دارد و به نظر این بنده حقیر با این همه کلاسی که این زمینی‌ها می‌گذارند می‌توان چندین هزار و حتی بیشتر مدرسه باز کرد. دوران دانشجویی طبق تعریف‌هایی که شنیده‌ام برای خودش عالمی دارد. روز اولی که به دانشگاه می‌روی انگار که کره زمین را دو دستی تقدیمت کرده باشند می‌خواهی از دیوار صاف بالا بروی، اما تا می‌خواهی حرکتی انجام دهی هزاران چشم به طرف تو برمی‌گردند و با حرف و نگاه می‌گویند حتما سال اولی است و اینجا است که از خجالت آب می‌شوی. برای همین کمی خودت را جمع و جور می‌کنی و سنگین رنگین راه می‌روی، اما آخرش سال اولی هستی و باید سوتی بدهی. لباس‌هایت هم که داد می‌زنن کجایی هستی و از کجا آمدی و صدتا نشانه دیگر از این سال اولی بودنت.

دوزاری این عده در سال دوم می‌افتد. آنجا که با صد و هشتاد درجه تغییر ماهیت ترم‌های بعدی را شروع می‌کنند. این تغییر نه از بابت درس و معدل بلکه از بابت ظاهر و قیافه است. اگر به کارت دانشجویی‌شان نگاه کنید بهتر متوجه می‌شوید چرا که دیگر هیچ شباهتی با سال اول ندارند. نمی‌دانم لباس‌هایشان از چه نوع پارچه‌ای است که در آغاز ترم سوم ناگهان وا می‌رود و کوتاه و تنگ می‌شود (نمونه‌ای از این پارچه را به پیوست نامه برایتان ارسال می‌کنم تا آزمایش‌های لازم بر روی آن صورت گیرد. به نظر من این لباس‌ها بسیار برای کشیدن آب حوض‌های سیاره مناسب است و دیگر نیازی به بالا زدن مدارهای پیچ در پیچمان نیست). موهایشان را ندیده‌اید، انگار که موهایشان را به سیخ کشیده باشند. خودشان می‌گویند فشن کرده‌ایم. پیشنهاد می‌کنم ما هم مدتی شاخک‌هایمان را فشن سیخی بزنیم تا حال و هوایمان عوض شود. از قیافه که بگذریم رفتارهای ضایعی در این مدت از آنان سر می‌زند. سر کلاس منتظر هستند کسی کاری انجام دهد تا او را دست بیندازند و برای دو سه دقیقه هم که شده با خنده و سر و صدا وقت با ارزش کلاس و یادگیری علوم و نکته‌های جدید را هدر دهند.

نمی‌دانم در مغزهای کوچک این بچه زمینی‌ها چه می‌گذرد که تا مشکلی سر راهشان سبز می‌شود یا سیگاری می‌شوند یا قرص می‌خورند یا خودکشی می‌کنند و صدها تریپ منفی دیگر بر می‌دارند. این عادت‌ها برای ما تازگی دارند و خوشحالم که فاز همه ما فضایی‌ها مثبت است و آنقدر جان و مالمان عزیز است که به خاطر چیزهای بی ارزش فدایشان نمی‌کنیم. کاسه صبرشان بیشتر اوقات لبریز است و زود قضاوت می‌کنند برای همین اشتباهات زیادی می‌کنند و مدار منطقشان چند روز در میان خاموش است، چه خوش گفته آن شاعر دراز گوش و چشم پهن سیاره‌مان که تا صبر هست مدار منطق بر دایره اندیشه سیاره‌مان می‌گردد.

این بیکاری هم برای زمینی‌ها معضلی شده است. در جایی به نام کنج خانه می‌نشینند تا بلکه فرجی شود و شرکتی یا سازمانی اسم و رسم‌دار آنان را استخدام کند، عجب کارهای خنده داری می‌کنند حتما گل از گل شما هم شکفته شده است. آخر کدام آدم عاقل و سالمی با یکجا نشستن به آمال و آرزوهایش رسیده است که این‌ها دومیش باشند. تقصیر خودشان هم هست، مثلا مدرک دارند، سواد که ندارند تا جیک جیک مستونشون است و دانشجو هستند فکر بعدش که وارد بازار کار شدن و لزوم بالا بردن توانایی عملی و دانش روز است نیستند.

عده‌ای از آنان خود را علامه دهر می‌دانند و سر کلاس مثل فلاسفه یونان ژست عالمانه می‌گیرند، اما حتی اگر از آنان نحوه استفاده از کارت سوخت را بپرسید به پته پته می‌افتند. خوشی دوران تحصیلشان هرهر و ترتر کردن است و هر گاه کسی را ضایع کنند بهترین روز زندگیشان است بر خلاف سیاره خودمان که هر لحظه که نکته‌ای جدید را یاد بگیریم و دانشی بر دانش‌هایمان افزوده شود بهترین روزمان است. دلم به حال علم و حنجره‌هایی که برای آموزش اینها به درد می‌آید می‌سوزد، کاش کسی قدر بداند. خودشان را فقط محدود به دانشگاه می‌کنند و فعالیت‌ها و روابط اجتماعی هم که ندارند، حداقل عضو نسل پویا هم نمی‌شوند تا از سختی‌های کار و سر و کله زدن با آدم‌های مختلف مطلع شوند و اندکی خود را در آزمون‌های مختلف بیازمایند. خدا را شکر که نسل پویایی‌های سیاره خودمان بسیار فعالند و همیشه جمعشان جمع است و در هر ثانیه یکی از مشکلات سیاره‌مان را حل می‌کنند. ببخشید که گزارشم اینقدر طولانی شد هنوز نکته‌های زیادی باقی مانده است که در گزارش‌های بعدی خدمتتان عرض می‌گردد. تماس خلاص.

گل نسا

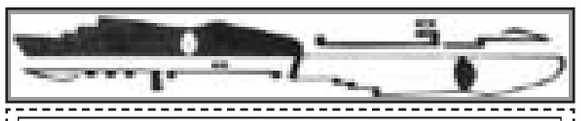

جوانان موفق اوزی را معرفی کنید

انجمن نسل پویای پارس در نظر دارد در مراسم تقدیر از پذیرفته شدگان دانشگاه ها از جوانان موفق اوزی نیز تقدیر نماید. به همین منظور از افراد مطلع دعوت می شود پیشنهادها و اسامی افراد مورد نظر خود را با ذکر دلیل در وبلاگ نسل پویا و یا از طریق نشانی الکترونیکی با ما در میان بگذارند:

www.naslepouya.tk nasle-pouya@yahoo.com

بدین وسیله از افراد علاقه‌مند به همکاری با انجمن نسل پویای پارس (به منظور تقدیر از پذیرفته شدگان اوزی دانشگاه ها) دعوت به عمل می آید تا با ارائه برنامه های هنری و نمایشی و یا با پشتیبانی مالی این همایش، انجمن را در اجرای برنامه ای در خور و شایسته تلاشگران عرصه علم و دانش و تشویق سایر دوستداران علم همراهی نمایند.